

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 28/18

Luxembourg, 7. marec 2018

Sodba v združenih zadevah C-274/16, C-447/16 in C-448/16
flightright GmbH/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA
Roland Becker/Hainan Airlines Co. Ltd

Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba
Barkan/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Mediji in informacije

Letalska družba, ki je v državi članici opravila le prvi del povezovalnega leta, je lahko zaradi pridobitve odškodnine zaradi zamude tožena pri sodiščih končnega namembnega kraja, ki je v drugi državi članici

Tak je primer, v katerem sta bila različna leta predmet ene rezervacije za celoten prevoz in je bila motnja, do katere je prišlo na prvem letu, vzrok za znatno zamudo ob prihodu v končni namembni kraj

Letalski potniki so pri družbah Air Berlin in Iberia rezervirali povezovalne lete iz Španije v Nemčijo (in sicer let Ibiza–Palma de Mallorca–Düsseldorf pri družbi Air Berlin in let Melilla–Madrid–Frankfurt na Majni pri družbi Iberia), pri čemer so te rezervacije vključevale vse posamezne lete. Prva notranja leta v Španiji je za račun družb Air Berlin in Iberia opravila španska letalska družba Air Nostrum. V obeh primerih sta ta leta zamujala (45 in 20 minut), zaradi česar so potniki svoj drugi let proti Nemčiji zamudili. Potniki so v končni namembni kraj navsezadnje prispeli z več kot triurno zamudo (s približno štiriurno zamudo za let, ki je bil rezerviran pri družbi Air Berlin, in trinajsturno zamudo za let, rezerviran pri družbi Iberia).

Zadevni letalski potniki (oziroma v njihovem imenu nemška družba flightright) so zaradi teh znatnih zamud na podlagi uredbe Unije o pravicah letalskih potnikov¹ pri nemških sodiščih od družbe Air Nostrum zahtevali odškodnino.

Amtsgericht Düsseldorf (okrajno sodišče v Düsseldorfu, Nemčija) in Bundesgerichtshof (zvezno vrhovno sodišče, Nemčija) sta dvomili o tem, ali so nemška sodišča mednarodno pristojna za odločanje o tožbah, ki jih letalski potniki vložijo zoper letalsko družbo, (i) ki ima svoj sedež v drugi državi članici, (ii) ki je v okviru povezovalnih letov s končnim namembnim krajem v Nemčiji opravila le prve notranje lete v tej drugi državi članici in (iii) ki ni njihova pogodbeni stranka. Ti sodišči sta Sodišče pozvali, naj pojasni, ali je v takem primeru treba uporabiti določbe Uredbe Bruselj I², v skladu s katerimi je oseba s stalnim prebivališčem oziroma sedežem v drugi državi članici lahko v zadevah v zvezi s pogodbenimi razmerji tožena pred sodiščem v kraju izpolnitve zadevne obveznosti. V tej uredbi je določeno, da je ta kraj v primeru opravljanja storitev, če ni drugače dogovorjeno, kraj, v katerem so bile v skladu s pogodbo storitve opravljene ali bi morale biti opravljene.

Sodišče je z današnjo sodbo odločilo, da je mogoče končni namembni kraj v Nemčiji šteti za kraj izpolnitve storitev, ki jih je treba opraviti, ne le glede drugega leta, ampak tudi glede prvega

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10). Odškodnina znaša 250, 400 ali 600 EUR glede na oddaljenost.

² Uredba Sveta (ES) št. 44/2001 z dne 22. decembra 2000 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 4, str. 42) in Uredba (EU) št. 1215/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah (UL 2012, L 351, str. 1). Zadnjenavedena uredba je razveljavila Uredbo št. 44/2001. Uporablja se samo za sodne postopke, ki so bili začetni na dan 10. januarja 2015. V okviru obravnavanih zadev so upoštevalne določbe obeh uredb enake ali skoraj enake.

notranjega leta v Španiji. Iz tega sledi, da so nemška sodišča načeloma pristojna za odločanje o odškodninskih zahtevkih, ki so vloženi zoper tujo letalsko družbo, kot je družba Air Nostrum.

Prvič, pojem „zadeve v zvezi s pogodbenimi razmerji“ v smislu Uredbe Bruselj I namreč zajema odškodninski zahtevek, ki ga letalski potniki, ki so utrpeli znatno zamudo povezovalnega leta, na podlagi uredbe o pravicah letalskih potnikov vložijo zoper dejanskega letalskega prevoznika, ki ni njihova pogodbeni stranka.

V zvezi s tem je Sodišče med drugim ugotovilo, da se v skladu z uredbo o pravicah letalskih potnikov, kadar obveznosti iz te uredbe izvaja dejanski letalski prevoznik, ki pogodbe s potnikom ni sklenil, šteje, da jih opravlja v imenu osebe, ki je s tem potnikom sklenila pogodbo. Tako je treba šteti, da ta prevoznik (v obravnavanem primeru družba Air Nostrum) izvaja obveznosti, ki jih je prostovoljno prevzel od pogodbene stranke zadevnih potnikov (v obravnavanem primeru družbi Air Berlin in Iberia). Te obveznosti izhajajo iz pogodbe o letalskem prevozu.

Drugič, Sodišče je menilo, da je treba v primeru povezovalnega leta „kraj izpolnitve“ tega leta v smislu Uredbe Bruselj I šteti za kraj prihoda drugega leta, kadar prevoz z dvema letoma opravita dva različna letalska prevoznika in je odškodninska tožba, vložena zaradi velike zamude ob prihodu, utemeljena z motnjo na prvem letu, ki ga je opravil letalski prevoznik, ki ni pogodbeni stranka zadevnih potnikov.

Sodišče je v zvezi s tem poudarilo, da je z zadevnimi pogodbami, za katere je značilna ena sama rezervacija za celotno potovanje, vzpostavljena obveznost letalskega prevoznika, da potnika pripelje od točke A do točke C. Tak prevoz pomeni storitev, katere eden³ od krajev izpolnitve glavne storitve je točka C. Po mnenju Sodišča je za letalsko družbo, ki – kot družba Air Nostrum – opravi le prvi let od točke A do točke B, dejstvo, da jo potniki lahko tožijo pred sodišči točke C, dovolj predvidljivo.

V drugi zadevi je letalski potnik pri nemških sodiščih od kitajske letalske družbe Hainan Airlines zahteval odškodnino zaradi zavrnitve vkrcanja na drugem delu povezovalnega leta (Berlin–Bruselj–Peking). V zvezi s tem je Sodišče opozorilo, da se mednarodna pristojnost sodišč vsake države članice določi po pravu te države članice, in ne po Uredbi Bruselj I, če toženec nima stalnega prebivališča oziroma sedeža v državi članici.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki s slavnostne seje so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

³ Glede tega je Sodišče opozorilo, da lahko letalski potnik prav tako vloži tožbo pri sodišču, v okraju katerega je kraj odhoda leta (sodba z dne 9. julija 2009, Rehder, [C-204/08](#), glej tudi sporočilo za medije št. 62/09 [št. 62/09](#)).